

ROZTARGANIE (3) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); oba a jasne.

sg N roztargani(e) (1). ◇ A roztargani(e) (2). ◇ [I roztarganim. ◇ L roztarganiu.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. roztargać.

1. Ciężkie poranienie, zabicie (1) : A o roztárganie fie theż nieboię/ bo náłze Polki nie fą beftliwe.
GórnDworz V.

[roztarganie czego: iż nie w dawaniu ani ostradaniu majątności, na koniec i w roztarganiu ciała swego należy doskonałość. *TraktKom 326.*]

a. [Rozszarpanie przez dzikie zwierzę: Ktemu czythamy o Dánielu do Lwiey iámy włádzonym ná roftárganie/ gdzie Bog pośłał Anyoła swoiego/ który pálzczeki Lwie zátkał/ thák iże zaden áni tknął Proroka Dánielá świętego. *GilPos 270v.*

Wyrażenie: »roztarganim roztargan«: Y poznał [ojciec Józefa] ią [suknię syna]/ y rzekł: łuknia łyná moiego (ieft) zwierz zły ziadł go/ roftárganim roftárgan [Rapiendo raptus est] Iozef. *BudBib Gen 37/34[33].*]

2. Zrabowanie, przywłaszczenie sobie po kawałku (o wielu) (2) : Bogáctwá twoie/ y łkárby twoie/ dam ná rołthárganie [*in direptionem*] dármo *Leop Ier 15/13.*

roztarganie czego (1): Abowiem y łprołne bywa dokończenie ich [złych]/ y łrogie á żáłołne roftárganie onego nábytego dobrodzieyłthwá ich *RejZwierc 174.*

Synonimy: **1.** *pobicie, pomordowanie, zabicie; a. rozedranie, rozszarpanie; 2. rozszarpanie.*

Cf ROZTARGAĆ